

سودوزیان پالایشگاه آبادان

گفت‌وگو با جهانگیر خلیلی
مدیر سابق امور حقوقی و قراردادهای وزارت نفت

هشدار درباره حریم مدارس

بررسی اظهارات دیروز رئیس قوه قضائیه
در گفت‌وگو با محمدرضا فلاحی وزیرین صغریا

همکاری هنوز ممکن است

یادداشتی از جوزف نای
درباره چشم‌انداز روابط چین و آمریکا

از دفاع تمام‌قد تا انتقاد تند و تیز
بررسی عملکرد هیئت رئیسه مجلس یازدهم در گفت‌وگو با نمایندگان

گزارش ورزش ۱۶

فوتبال پرحاشیه

بررسی حوادث بیرون زمین
در بازی‌های این هفته لیگ برتر

سرمقاله

چالش‌های سیاستگذاری در ورزش

اتفاقاتی که این روزها در فضای ورزشی ایران رخ داده است، از یک نظر پدیده جدیدی محسوب نمی‌شود. در حقیقت، ساختار سیاسی ایران با دو مشکل اساسی در این موضوع مواجه است. از یک سو، نمی‌خواهد خود را با ضوابط عمومی فدراسیون‌های جهانی یا کمیته بین‌المللی و منشور المپیک سازگار کند و در عین حال، می‌خواهد که همچنان از مزایای عضویت در این نهادها بهره‌مند شود و در مسابقات المپیک و جهانی و باشگاهی شرکت کند. از سوی دیگر، نمی‌خواهد یا نمی‌تواند خود را با الزامات فرهنگی ورزش در داخل کشور تطبیق دهد. ریشه این مسئله نیز در ناسازگاری فرهنگ ورزشی با ارزش‌های سنتی است. این ناسازگاری به‌ویژه در ورزش زنان اهمیت بیشتری دارد. در سنت اجتماعی مازن اساساً واجد جایگاهی نبود که بخواهد برای اثبات خود به صحنه بیاید و از آن مهمتر سرود برابری با مرد را بخواند. آن سنت الزامات خاص خود را به رفتار و پوشش و جایگاه زنان بار می‌کرد. ولی زن در جامعه جدید تمام این محدودیت‌ها را رد می‌کند. شاید تعجب کنیم که چرا برخی از زنان نیز همبازی مردان از کلمات رکیک استفاده می‌کنند. کلماتی که حتی کاربرد آن از سوی زنان و جاهت منطقی ندارد. علت این پدیده در همین اصرار به برداشتن مرزهای تمایزی است که چون به اجبار ایجاد شده شکل‌های افراطی و حتی مضحک هم پیدا کرده است. مشکل مهم و دیگر این ساختار داشتن تصور حق انحصاری امور به‌ویژه در حوزه فرهنگ نزد صاحبان قدرت است این تصور موجب شده که در اجرای اهداف فرهنگی به کلی ناکارآمد شوند. نمونه آن فضای عمومی ورزشگاه‌ها به‌ویژه فوتبال است که متأسفانه در کشتی هم هست و در سال‌های اخیر به دلیل وسایل رسته‌های ورزشی هم سرایت کرده است. سیاست‌زدگی در ورزش، انحصار نسبی در مالکیت تیم‌های ورزشی، کوشش برای تبدیل ورزش به ابزاری برای پیشبرد اهداف فرهنگی غیر مرتبط با ورزش، عدم حضور مردم و ذینفعان در مسائل و مدیریت باشگاه‌ها و نیز تنظیم مقررات عمومی فضاهای ورزشی، در کنار علاقه وافر برای حضور در رقابت‌های ورزشی در سطح بین‌المللی و کوشش برای کسب مدال و جام و افتخار به آنها؛ چنگلی موجب ایجاد سیاست‌هایی متعارض و فضایی مغشوش در ورزش شده است که دیر یا زود هزینه آن هم باید پرداخته شود. این گونه تعارضات و عوارض در اغلب حوزه‌های مدیریتی وجود دارد ولی به عللی از جمله ضرورت تبعیت از منشور المپیک و مقررات فدراسیون‌های جهانی؛ در ورزش بر جسته و مشهود شده است؛ زیرا در صورت عدم رعایت ضوابط این نهادها بین‌المللی، امکان اخراج از فدراسیون‌های ورزشی جهانی وجود دارد و از آنجا که ورزش به‌ویژه ورزش قهرمانی رکن مهمی در تأمین اوقات فراغت و حتی هویت بخشی جوامع جدید است، تن دادن به اخراج موجب بحران داخلی خواهد شد. فراموش نکنیم که ایران همچنان در حوزه ورزش در مقایسه با کشورهای مشابه خود حرف‌های زیادی برای بروز استعدادها دارد. بعلاوه پربیننده‌ترین شبکه تلویزیونی ایران با فاصله زیاد، شبکه‌هایی است که به ورزش می‌پردازند و الا صدوسیما فاقد مشتری جدی خواهد بود. مجموعه این وضعیت در ورزش ایران موجب شده که حکومت هم در داخل و هم در خارج دچار چالش شود. چالش‌هایی که با گذشت زمان تشدید می‌شود و به اتخاذ تصمیمات به نسبت عجیب منجر شده و خواهد شد. راه‌حلی جز سیاستگذاری بدون تناقض یا با تناقضات اندک نیست. با ممنوع کردن حضور زنان یا مردان در ورزشگاه‌ها هیچ مسئله‌ای حل نخواهد شد. مقررات پوشش هم همچنان دامن گیر فدراسیون‌های ورزشی خواهد بود.

پیگیری حادته ۱۳-۱۴

روستای سوخته

گزارش میدانی خبرنگار و عکاس اعزامی هم‌میهن
به امامزاده ابراهیم شفت گیلان